

הנאשם הודה כי תמך ב- [REDACTED] וסייע לו בכספים, וכי ידע שהוא אחראי לביצוע פיגועים שונים (תמליל ת/98 עמ' 20-24). כמו כן, הודה הנאשם כי היה מעודד את [REDACTED] לבצע "פעילות כנגד הכיבוש", וסייע לו מבחינה כספית, כאשר בקשות הסיוע הועברו לערפאת שאישר אותם (זכ"ד ת/67 ס' 8, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54). בחקירתו במשטרה, לעומת זאת, הכחיש הנאשם כל קשר עם [REDACTED] (ת/104 עמ' 8), ובתחילת חקירתו בשב"כ טען כי העביר לו כספים בלא שידע לאיזו מטרה נועדו (זכ"ד ת/18 ס' 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "נדב" בעמ' 78).

63. קשריו של הנאשם עם פעילי הטרור של הפת"ח, והסיוע השוטף שהגיש להם, עולים בבירור מן המסמכים שנתפסו על ידי צה"ל במבצע "חומות מגן" במשרדי הארגונים, כולל משרדו של הנאשם (קלסר ת/5).

התביעה הגישה חוות דעת של מומחה מז"פ המוכיחה כי הנאשם חתום על חלק מהמסמכים, ולגבי חלקם האחר ניתן להסיק מסקנות מתחייבות מעצם העובדה שהם נשלחו אל הנאשם, או נמצאו במשרדו. רס"ן ל', סגן מפקד היחידה העוסקת באיסוף מסמכי שלל, העיד על תפיסת המסמכים, סימונם ומיונם (בעמ' 46-48). המסמכים שנתפסו הועברו לחוקר השב"כ "עוגן" (ראה עדותו בעמ' 48), אשר זיהה בעדותו את המסמכים שצורפו לזכ"ד"ים מחקירתו של הנאשם (עמ' 48-50). הנאשם אמר בשיחתו עם [REDACTED], שהוקלטה בלא ידיעתם של שניים, כי מדובר במסמכים שנתפסו במשרדו, והשניים היו מוטרדים מאוד מכך שתפסו את "כל הארכיון" של הנאשם; הנאשם אמר "כל הארכיון המשרד, כאן" (ת/127 ג עמ' 62-61).

חוות דעת מז"פ לגבי כתב ידו של הנאשם (ת/5), ניתנה על ידי [REDACTED], והיא התבססה על שלושה כתבי יד של הנאשם, שלגביהם הוא אישר בחקירתו כי הם נכתבו בכתב ידו (שלושת המסמכים בת/5 הם 12, 94-96 ו-35, והנאשם מתייחס אליהם בזכ"ד"ים ת/28, ת/28ב, ת/47, ת/85 ות/85א, שהוגשו ואושרו על ידי חוקר השב"כ "ואדי" בעמ' 96 ו"אופיר" בעמ' 87). חוקר מז"פ חילק את המסמכים לארבעה קטגוריות: אלה שנכתבו על ידי הנאשם ללא ספק של ממש; אלה שקיימת אפשרות סבירה שנכתבו על ידו; אלה שסביר מאוד שנכתבו על ידו; ואלה שהנאשם זיהה בחקירתו כי הם נכתבו על ידו. בחקירתו במשטרה הכחיש הנאשם לגבי כל מסמך שהוצג לו כי כתב ידו מופיע עליו (ת/108-109).

64. מסמך ת/5 (3-5) הוא דו"ח שנשלח לנאשם ביום 8.5.01, וסוקר את פעילות גדודי חללי אלאקצא באזור ג'נין. בדו"ח מופיעים מספר החברים והמבוקשים בקרב גדודי חללי אלאקצא, חלקתם של הגדודים, פירוט פעילותם ותוצאות הפיגועים שביצעו. בין הפעולות שביצעו הגדודים לפי מסמך זה מנויים פיגועי ירי בכבישי יהודה ושומרון, הריגתם ופציעתם של מתנחלים, ופיגוע בתוך שטח ישראל (אום אלפאחם), שבו נהרג קצין ישראלי ונפצעה אזרחית. בנוסף כולל המכתב בקשה לסייע לגדודים מבחינה כספית.

(2) מעורבותו האישית של הנאשם בפיגועי הטרור שביצעו חוליות שתחת פיקודו

65. מייד עם מעצרו טען הנאשם כי הוא "איש פוליטי", אשר אינו מעורב בפעילות צבאית ובביצוע, תכנון, מימון או הנחיה של פיגועים נגד כוחות הביטחון או כנגד ישראלים (זכ"דים ת/6 ס' 3 ות/9 ס' 2 שהוגשו ואושרו ע"י החוקר "רוברט" בעמ' 62, זכ"ד ת/14 ס' 4 שהוגש ואושר על ידי החוקר "גבי" בעמ' 93). ואולם, בהמשך חקירתו בשב"כ הודה הנאשם במעורבות עמוקה בפעילות "הצבאית", שהיא שפה נקיה לביצוע פיגועי רצח כנגד אזרחים ישראלים. במקרים מסוימים, כך מסתבר מדברי הנאשם, הוא אף הורה על ביצוע פיגועים באופן ספציפי, או נתן את אישורו

המוקדם לביצועם.

הנאשם טען בחקירתו כי הוא עצמו מעולם לא תכנן פיגוע לפרטי פרטיו, וכי החוליות היו מערבבות את [REDACTED], ולא אותו, בביצוע הפיגועים שלא תמיד היו על דעתו (זכ"ד ת/72 ס' 3, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90). כך למשל הדגיש הנאשם כי הוא דחה את כל ניסיונותיו של [REDACTED] להביא אליו אנשים שיבצעו פיגועי התאבדות (זכ"ד ת/53 ס' 11-13, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מופז" בעמ' 58). עם זאת, הנאשם הודה כי הוא **"נושא באחריות קולקטיבית על הפעילות של אנשי הפת"ח הצבאיים"** (זכ"ד ת/21 ס' 14, שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 63). הנאשם אמר בחקירתו: **"אני לא הוצאתי פקודות לשום חוליה שואלה באנו ואמרנו וואלה אנו רוצים את הפיגוע פלוני במקום מסוים כזה, את זה אנחנו משאירים בשבילה ובשביל האווירה שלה, ולרצון האישי שלה..."** (תמליל שיחה ת/98יא עמ' 9).

לדברי הנאשם, לאחר הריגתו של [REDACTED] בחודש ינואר 2001, עברו הפיגועים לתוך שטח ישראל. הוא ניסה להפעיל את השפעתו על החוליות שסרו למרותו על מנת למתן את הפיגועים בתוך ישראל, אך לא תמיד הצליח בכך (זכ"ד ת/70 ס' 17, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סטיב" בעמ' 53). כך למשל אירע בעניינו של [REDACTED], שהיה אחראי לפיגוע ההתאבדות בחדרה כנקמה על הריגתו של [REDACTED].

הנאשם שוחח על כך לאחר הפיגוע עם [REDACTED] ודיווח על כך לערפאת (זכ"ד ת/45 ס' 6-11, שהוגש ואושר על ידי החוקר "ואדי" בעמ' 96). יצוין כי [REDACTED] היה מחליפו של [REDACTED] ומינוי זה אושר על ידי הנאשם (ראה דברי [REDACTED] בהודעתו ת/165יא עמ' 5).

הנאשם אמר בחקירתו כי בדרך כלל היה שומע על הפיגועים לאחר ביצועם מ-[REDACTED] או מ-[REDACTED], וכי לא היה יורד לפרטים כיצד בוצע הפיגוע ועל ידי איזו חוליה; הוא פירט בחקירתו את הפיגועים שלגביהם קיבל דיווח לאחר ביצועם (זכ"ד ת/70 ס' 9, 12, 17, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סטיב" בעמ' 53, וזכ"ד ת/39 ס' 8 שהוגש ואושר על ידי החוקר [REDACTED] בעמ' 96). הנאשם הדגיש אמנם לכל אורך חקירתו כי פרט למקרה אחד הוא לא היה מעורב בעצמו בנטילת האחריות הפומבית על הפיגועים שביצעו גדודי חללי אלאקצא. מי שהיה מוציא את גילוי הדעת לאחר הפיגוע היה [REDACTED] בתיאום עם [REDACTED]. ואולם לא זו בלבד ש-[REDACTED] פעל כזרוע הארוכה של הנאשם, אלא שהנאשם עצמו הוסיף על הדברים דלעיל ואמר: **"אני נותן כיסוי לעניין הזה. פוליטי תקשורת... אני מדבר על העניין הזה... אני קורא למאבק, אני מעריך את הפיגועים האלה במאבק וכו'..."** (תמליל שיחה ת/98יא עמ' 46-40). במילים אחרות: הנאשם היה נוטל אחריות על הפיגועים באמצעי התקשורת, בצורה עקיפה וכוללנית מבלי להתייחס לפיגוע ספציפי, ואילו פקודיו היו נוטלים את האחריות הספציפית לכל פיגוע ופיגוע.

מה שברור מדברי הנאשם הוא שמפקדי חוליות הטרור ראו בו את מנהיגם, וכי הוא תמך בהם וסייע להם באספקת אמל"ח לאורך כל פעילותם, ביוזעו שהם מבצעים פיגועי רצח כנגד מטרות צבאיות ומטרות אזרחיות בשטחי יהודה ושומרון ובתוך ישראל, כולל פיגועי התאבדות - שלטענת הנאשם היו למורת רוחו. העובדה שפעילי הטרור חבו חובת דיווח לנאשם, מוכיחה שהם הבינו כי הם כפופים לנאשם וכי הם סרו למרותו. כאשר המשיך הנאשם לתמוך בפעילים אלו ולסייע להם לאחר שדיווחו לו על פיגועים - גם כשהיו אלה פיגועי התאבדות בתוך ישראל - הביע הנאשם בכך את תמיכתו בהמשך פעילותם, כולל פעילות שהוא כביכול לא תמך בה.

הנאשם עצמו סיפר בחקירתו כי יאסר ערפאת נזף בו על הפיגועים שבוצעו בתוך ישראל (זכ"ד ת/141 ס' 10, שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 58); מכאן נובע שגם ערפאת ראה בנאשם אחראי לכל הפיגועים שבוצעו על ידי חוליות התנזים וגדודי חללי אלאקצא שתחת פיקודו של הנאשם.

הנאשם נתן אישור, ולו בדיעבד, לפיגועים שביצעו החוליות שסרו למרותו: בחלקם תמך במפורש, ובחלקם האחר תמך בהתנהגות או בהסכמה שבשתיקה. הוא הפעיל את החוליות שתחת פיקודו בצורה עקיפה, באמצעות הכפופים והמקורבים לו, כגון [REDACTED]. תוך שמירה על ריחוק מן המפגעים עצמם, והימנעות מכוונת מלערב עצמו באופן אישי בתכנון הפיגועים וביצועם. גם נטילת האחריות על הפיגועים נעשתה על ידי הנאשם בצורה "נקיה" ועקיפה - לא באמצעות גילוי דעת של גדודי חללי אלאקצא, אלא בצורה פוליטית, כביכול, ומרומזת בתקשורת.

66. מן האמור לעיל עולה כי הנאשם הודה בחקירתו בדברים אשר עולים בבירור גם מעדותיהם של פעילי הטרור, דהיינו, כי מבחינה פיקודית הוא היה אחראי על פעילות התנזים וגדודי חללי אלאקצא בגדה המערבית, שראו בנאשם את מנהיגם; סייע לפעילי הטרור במתן כספים ואמל"ח לצורך ביצוע הפיגועים; הנהיג באופן אישי חלק מחוליות הטרור, באמצעות מקורביו; עודד את חוליות הטרור לבצע פיגועים כנגד ישראל; קיבל דיווחים מן החוליות לאחר ביצוע הפיגועים - וכל זאת בידעו כי חוליות אלו מבצעות פיגועי רצח והתאבדות גם בתוך ישראל, וגם כנגד אזרחים.

זאת ועוד: הנאשם אף הודה בחקירתו במעורבות אישית הנוגעת לפיגועי רצח ספציפיים של החוליות שבהנהגתו, כדלקמן:

(אא) הפיגוע בתחנת הדלק בגבעת זאב

לאחר הריגתו של [REDACTED] ביום 14.1.02, קרא הנאשם בטלויזיה של אבו דאבי לגדודי חללי אלאקצא לבצע פיגועי נקמה כנגד ישראל (ת/3 מיום 14.1.02). ואולם הנאשם לא הסתפק בקריאה פומבית זו. הוא הורה ל [REDACTED] להוציא לפועל פיגוע נקמה על מותו של [REDACTED]. ואכן, ביום 15.1.02 בערב נתן [REDACTED] נשק ל [REDACTED] על מנת לבצע את הפיגוע כאמור. בערב יום זה ירו חברי החוליה של [REDACTED] לעבר מכוניתה של יואלה חן ז"ל ליד גבעת זאב, רצחו אותה ופצעו את הנוסעת שהיתה עמה (על פיגוע זה ראה פרק ה(7) להלן).

הנאשם הודה בחקירתו כי לאחר מותו של כרמי הוא אמר ל [REDACTED] כי הוא מעוניין בפיגוע נקם, ו [REDACTED] וחבריו ביצעו את הפיגוע בגבעת זאב, ודיווחו לו לאחר מכן כי היתה הרוגה אחת בפיגוע (תמליל ת/98א, עמ' 44-45). הוא אף הודה כי פיגוע זה בוצע על פי הוראתו, ונטל אחריות לביצועו (זכ"ד ת/23 ס' 8-10, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90; זכ"ד ת/24 ס' 5 והמבוא לזכ"ד ת/38 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85; זכ"ד ת/26 ס' 3-6, שהוגש ואושר על ידי החוקר "נדב" בעמ' 79). הנאשם אמר: **"אני דיברתי בסוכת האבלים, שצריך לנקום ולהשיב על המעשה הזה..."**, אם כי לטענתו לא היה מדובר ב"פקודה" שהוא נתן ל [REDACTED]. באחד מחקירותיו הודה הנאשם: **"אמרנו ל [REDACTED] שיעניי יבצע פיגוע"** (תמליל שיחה ת/98א עמ' 19, וכן עמ' 20-45).

הנאשם הסביר כי חיסולו של [REDACTED] הביא לאובדן השליטה בפת"ח, ולכן **"קרא לתשובה על חיסול של [REDACTED] בכל אמצעי התקשורת... ובאמת החלו התגובות. ובפעם הראשונה פת"ח חוצה את הקו האדום בביצוע פיגועים בתוך ישראל"** (תמלילי חקירה ת/98א עמ' 30-31, ו- ת/98א עמ' 9-

10, 12-15, 44-45). הוא ציין בחקירתו כי ההוראה שנתן לבצע פיגוע נקמה בעקבות הריגתו של [REDACTED] נבעה מכך שהוא חש אחריות למותו של [REDACTED] בעיצומה של הפסקת אש, שבה קרא הנאשם לכל הפלגים להפסיק את הפיגועים על סמך התחייבות של ראש השב"כ שלא לבצע פעולות חיסול כנגד אנשי הפת"ח; היתה זו הפעם היחידה בה הימרה את פיו של ערפאת, אשר דרש באותה עת שלא לבצע פיגועים (זכ"ד ת/31 ס' 12, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מופז" בעמ' 58, תמליל שיחה ת/98 עמ' 29-31, תמליל שיחה ת/98 יא' עמ' 11-13). הודאה זו של הנאשם תואמת את הדברים שאמר בחקירתו [REDACTED] (ראה סעיף 30 לעיל), וכן הדברים שאמרו אבו [REDACTED] (הודעה ת/156 ב עמ' 5) [REDACTED] (סעיף 53 לעיל).

(בב) רצח הנזיר היווני במעלה אדומים

הנאשם אישר כי כאשר הציע לו רדאידה לבצע פיגוע התאבדות, הוא הפנה אותו אל [REDACTED] על מנת שיכוון אותו לביצוע פיגועים מהסוג שחוליות הפת"ח מבצעות; בעקבות כך בוצע הפיגוע במעלה אדומים בו נרצח נזיר יווני, מתוך מחשבה כי מדובר ביהודי (ראה דברי [REDACTED] בסעיפים 42-43 להלן, ופרק ה(3) להלן הדן בפיגוע זה).

(גג) הפיגוע במסעדת "סי פוד מרקט" בתל-אביב

הנאשם קשר עצמו בחקירתו בצורה ברורה לפיגוע במסעדת "סי פוד מרקט" בתל-אביב, שבו נרצחו שלושה אנשים (על פיגוע זה ראה פרק ה(12) להלן). אמנם בתחילת חקירתו בשב"כ טען הנאשם כי אין לו קשר לפיגוע זה, ש[REDACTED] עומד מאחוריו, וכי ערפאת כעס מאוד על ביצוע פיגוע זה (זכ"ד ת/25 ס' 12-13, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מופז" בעמ' 58). ואולם, בהמשך חקירתו הודה הנאשם כי ידע מפי מקורבו [REDACTED], שהיה אחד ממתכנני הפיגוע, על הכוונה לבצע את הפיגוע, וזאת כשבוע לפני ביצועו; [REDACTED] הודיע לנאשם כי [REDACTED] - המפגע - מוכן לביצוע הפיגוע. הנאשם הדגיש כי הוא לא ליווה את ביצוע הפיגוע, ואף הנחה את [REDACTED] שהפיגוע יבוצע ביהודה ושומרון, בהתנחלות או במחסום צבאי, ולא בתוך ישראל (זכ"דים ת/44 סעיפים 3-7 ו- ת/53 ס' 3, שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "מופז" בעמ' 58; זכ"ד ת/50 ס' 1, שהוגש ואושר על ידי החוקר "ואדי" בעמ' 96; זכ"ד ת/52 שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85).

דבריו אלו של הנאשם תואמים את גרסתו בחקירה של [REDACTED], פרט לכך שהאחרון אמר בחקירתו כי דיווח לנאשם לא רק זמן מה לפני הפיגוע, אלא גם ממש בשעה שבה יצא המפגע לדרך, וכי הנאשם היה מעורב בניסוח הכרוז הנוטל אחריות לאחר ביצוע הפיגוע (ראה ס' 29 לעיל). הנאשם, לעומת זאת, אמר בחקירתו כי לא היה מעורב בניסוח הכרוז שקיבל אחריות על הפיגוע הנ"ל, אם כי הודה שנתן אישור לפרסם כרוז הנוטל אחריות על פיגוע אחר שהתבצע בגשר עטרה (פיגוע מס' 18 בנספח לכתב האישום) (זכ"ד ת/52 הנ"ל וזכ"ד ת/58 ס' 3, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מופז" בעמ' 58).

סיכומו של דבר: הנאשם הודה, כפי שאף עולה מדברי [REDACTED] כי הוא אישר מראש את ביצוע הפיגוע הנ"ל, אם כי ההוראה היתה להרוג אנשים אחרים במקום אחר.

(דד) ניסיון לפיגוע ליד קניון מלחה בירושלים

הנאשם סיפר בחקירתו כי העניק סיוע, באמצעות [REDACTED], לפעילים שביצעו פיגועים באזור חברון. באחד הימים דיווח לו [REDACTED] כי אחד מפעילים אלה ([REDACTED]) מתכנן פיגוע התאבדות בירושלים. הנאשם אמר כי נתן הנחיה באמצעות [REDACTED] שהפיגוע יבוצע בשטחים הכבושים ולא בתוך ישראל (על פיגוע זה ראה פרק ה(20) להלן). למחרת דווח לו כי פיגוע

ההתאבדות ליד קניון מלחה בירושלים נכשל (זכ"ד ת/36, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85). גם כאן אישר הנאשם לבצע פיגוע כנגד ישראל, אם כי במקום אחר.

(3) אספקת כספים ואמל"ח לשם ביצוע פיגועי טרור

67. בתחילת חקירתו בשב"כ טען הנאשם כי איננו עוסק בטרור, וכי מעולם לא מסר לאף אדם נשק ולא ירה בנשק (זכ"ד ת/10 סי' 1, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90). ואולם בהמשך חקירתו הודה הנאשם כי היה אחראי על מתן כספים ואמצעי לחימה לחוליות השטח של התנזים וגדודי חללי אלאקצא, וכי ידע כי אלה משמשים לביצוע פיגועים כנגד ישראל. כפי שאמר הנאשם: **"במסגרת תפקידי כמזכיר הפת"ח אני אחראי לכל הנעשה כגון אספקת כספים לחוליות, רכישות נשק וביצוע פיגועים"** (ראה הציטוט מזכ"ד ת/29 בסי' 61 לעיל, וכן ראה זכ"ד ת/59 סי' 7, שהוגש ואושר על ידי החוקר "ואדי" בעמ' 96). הנאשם הסביר כי היה מעביר את בקשות הפעילים לרכישת אמל"ח ליאסר ערפאת תחת הכותרת "סיוע אישי", או "סיוע כלכלי" (זכ"ד ת/22 סי' 6, ו-ת/25 סי' 14 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "מופז" בעמ' 58). הנאשם אף הודה כי בכך שרכש נשק לחוליות, הוא השיג השפעה על פעילותן (סי' 61 לעיל). עוד הודה הנאשם כי סייע מבחינה כספית ל- [REDACTED] ותמך בהם לצורך ביצוע פיגועים (ראה סי' 62 לעיל).

מסמך ת/5 (70-73) שנתפס במבצע "חומת מגן", הוא מכתב של [REDACTED] אל הנאשם מיום 20.1.02, בו מבקש [REDACTED] סיוע לרשימה של פעילים, ובהם כאלו שהיו מעורבים בפיגועי טרור על פי הראיות שהובאו בתיק זה; הנאשם הפנה את הבקשה ליאסר ערפאת בכתב ידו (לפי חוות דעת מז"פ ת/5). מכתב נוסף שנתפס הוא ת/5(140), שבו פנה מבוקש בשם [REDACTED] לנאשם בבקשה להחזיר לו נשק שהוחזר; כתב ידו של הנאשם נמצא על המכתב (חוות דעת מז"פ ת/5). במכתב ת/5(103) פנתה אל הנאשם קבוצת פעילים בבקשה לרכישת כלי נשק, וציינו כי הם ביצעו התקפות רבות כנגד הצבא ומתנחלים, והפכו למבוקשים; גם על מכתב זה מצוי כתב ידו של הנאשם (לפי חוות דעת מז"פ ת/5).

68. הנאשם הסביר בחקירתו כי הן החוליות, והן בודדים מן החוליות, היו פונים אליו לקבלת כספים לשם מימון רכישת נשק ולמטרות אחרות, והוא היה מעביר בקשות אלו ליאסר ערפאת (זכ"ד ת/19 סי' 14, זכ"ד ת/22 סי' 6 וזכ"ד ת/25 סי' 14, שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "מופז" בעמ' 58; זכ"ד ת/70 סי' 10, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סטיב" בעמ' 53; תמלילי חקירתו של הנאשם: ת/98 בעמ' 13-16, 20-21, ת/98 עמ' 7, 17-18, 30, ות/98 עמ' 13-14). לדבריו הוא לא היה מציין בפנייתו לערפאת כי הכסף מיועד לרכישת נשק (זכ"ד ת/30 סי' 6, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54). במסגרת פעילות זו נרכשו כ- 15 כלי נשק ותחמושת בהם בוצעו פיגועים (זכ"ד ת/29 סי' ה', שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85, זכ"ד ת/60 סי' 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54).

הנאשם הדגיש כי הפעילות הצבאית לא היתה יכולה להתקיים בלא מימון של ערפאת (ת/60 הנ"ל סי' 7). הוא אמר בעניין זה: **"יש מישהו שבא ואומר לי אני רוצה אלף שקל, אולי הוא מקבל אלף שקל, אני לא שואל אותו, אולי אחרי שבוע הוא ילך לירות, לא אכפת לי"** (ת/98 עמ' 30). הנאשם לא יכול היה לזכור בחקירתו את פרטי הסיוע הכספי שהגיש לפעילי השטח של הפת"ח, והסביר כי מאות פעילים היו פונים אליו בבקשת סיוע כספי לשם מימון הפעילות הצבאית (זכ"ד ת/49 סי' 10, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54).

69. במסגרת רכישות הנשק עבור פעילי הטרור, הסכים הנאשם לממן רכישת מרגמה בסך של 1,500 דולר, והנאשם פירט בחקירתו את הבעיות המבצעיות שבהפעלתה (זכ"ד ת/29 סי' ו' וזכ"ד ת/38 סי' 2, שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85; זכ"ד ת/42 סי' 13-15, שהוגש ואושר על ידי החוקר "ואדי", בעמ' 96; תמליל חקירתו של הנאשם ת/98 עמ' 7-8). הנאשם ציין

בחקירתו כי הוא עצמו התנגד לירי ממרגמה לעבר ישראל, משום שהוכח שהירי איננו גורם נזק לישראלים, אך עלול לגרום נזק רב לפלשתינאים (זכ"ד ת/38 הנ"ל). גרסתו של הנאשם בעניין זה תואמת את גרסתו של [REDACTED], אשר הסביר כי הירי במרגמה בוצע לעבר הישוב פסגות, וכי הנאשם ביקש שלא לדבר על כך עם איש (ראה סעיף 25 לעיל).

(4) סיוע למבוקשים ולמשפחות העצורים והחללים

70. הנאשם מימן בפעילותו לא רק את פעילי הטרור, אלא גם את בני משפחותיהם. הוא הודה בחקירתו כי העביר לערפאת בקשות לסייע למשפחות המתאבדים, ואף הצדיק זאת בכך שאין הבדל בין מתאבד לבין אדם שנהרג; כולם בעיניו "שהידים", קרי: מי שמת מות קדושים (זכ"ד ת/10 שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90; זכ"ד ת/54 ס' 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "ואדי" בעמ' 96; שיחת הנאשם עם המדובר "פלוני 3" ת/124 ג עמ' 7, 22-23). כמו כן דאג הנאשם למימון משפחות העצורים והמבוקשים מקרב פעילי הפת"ח (שיחת הנאשם עם "פלוני 3" ת/124 ג עמ' 22-23).

בנושא זה נתפסו כמה וכמה מסמכים במבצע "חומת מגן", אשר מהווים בקשות סיוע שהפנו המבוקשים לנאשם לצורך רכישת אמל"ח, ועל מנת להסיר מעליהם את עול הפרנסה (ראה: ת/5) (2-12) שהנאשם אישר בעת חקירתו אשר תועדה בזכ"ד ת/47 שהוגש ואושר על ידי החוקר "ואדי" בעמ' 96; ת/5 (64-65), ת/5 (87), ת/5 (105), ת/5 (117), ת/5 (118)). כמו כן דאג הנאשם להסדיר מינויים או מקומות עבודה למבוקשים (ראה למשל המכתבים ת/5 (78-79), שלפי חוות דעת מז"פ ת/5 סביר מאוד להניח כי נכתבו על ידי הנאשם).

מסמך נוסף הוא ת/5 (133), הכולל פניה לנאשם לסייע לאנשים בתנועת הפת"ח שביצעו פיגועים ונעצרו על ידי ישראל, ולמבוקשים אחרים; הנאשם העיר על מסמך זה: **"יש עדיפות להכללתם בסיוע"**, ולפי חוות דעת מז"פ ת/5 הערה זו נכתבה, במידה שאינה מותירה ספק של ממש, בידי הנאשם.

[REDACTED] הוא פעיל תנזים שרצח ישראלי בסלפית, וכאשר הפך להיות מבוקש פנה לנאשם בבקשה לקבלת עזרה, ואף סיפר לו על מעשה הרצח שביצע. הוא הסביר בעדותו כי פנה אל הנאשם, משום שהיה ידוע שהנאשם מסייע במקרים שכאלו, אך תיאר את הנאשם **"כאיש פוליטי שלא משתתף בדברים צבאיים"** (עמ' 182-184).

(5) גיוס פעילים לאירגוני הטרור והדרכתם

71. הנאשם אישר בחקירתו בשב"כ את הדברים שמסר במשטרה [REDACTED] לפיהם העניק הנאשם סיוע כספי לשם הקמת מחנה אימונים צבאי לפעילי התנזים, על מנת להכשירם ללוחמת גרילה ושימוש בנשק (הודעת אבו חמיד ת/149 ג עמ' 1-2). הנאשם אף אישר כי ראיין בעצמו את הצעירים המתאמנים במשרדו (זכ"ד ת/28 סעיפים 10-11, שהוגש ואושר על ידי החוקר "ואדי" בעמ' 96, זכ"ד ת/34 ס' 3, שהוגש ואושר על ידי החוקר "איתי" בעמ' 52, ותמליל חקירת הנאשם ת/98 יא עמ' 9). בחקירתו במשטרה הכחיש הנאשם כל קשר לאימונים או הדרכה של פעילי השטח (ת/106 עמ' 3).

[REDACTED] סיפר בהודעתו הנ"ל (עמ' 6-7) כיצד מינה הנאשם את [REDACTED] כמפקד חוליה לאחר מותו של המפקד הקודם. הנאשם גם אישר בחקירתו את הדברים שאמר במשטרה [REDACTED], בנוגע לתהליך גיוסו באמצעות הנאשם (ראה ס' 43 לעיל). מדברי הנאשם ו[REDACTED] עולה כי הנאשם שמע מ[REDACTED] על כוונתו לבצע פיגוע ירי, והפנה אותו למטרה זו אל [REDACTED], שהיה מפקד שטח בכיר שביצע פיגועים כנגד מטרות ישראליות. כתוצאה מהפנייה זו בוצע הפיגוע שבו נרצח הנזיר היווני.

(6) קריאותיו הפומביות של הנאשם לבצע פיגועים כנגד ישראל

72. כפי שכבר בואר לעיל, לא הסתיר הנאשם בחקירתו את תמיכתו בביצוע פיגועים כנגד מטרות צבאיות ואזרחיות בגדה המערבית, קרי: חיילים ומתנחלים (ראה ס' 13-16 לעיל). הנאשם גם הסביר כי מידי פעם היה מורה לחוליות שסרו למרותו להפסיק את הפיגועים, ולאחר מכן היה מודיע על חידושם, וזאת באמצעות הופעות פומביות בטלוויזיה (ראה ס' 16 לעיל). הנאשם היה ער להשפעה שיש לדבריו על מבצעי הפיגועים, ואמר: **"אני משפיע כי אני מדבר באמצעי התקשורת. יעני אני אומר את העמדה באמצעי התקשורת... המילה שלי נשמעת וכאילו אני דובר בשם תנועת הפת"ח"** (תמליל חקירה ת/98 עמ' 33, וכן ראה עמ' 37-39). הנאשם אף לא הכחיש כי אנשי החוליות היו פונים אליו לקבלת סיוע, משום שהיה מופיע כדובר הפת"ח בתקשורת, ונקט עמדה הקוראת למאבק מזוין (תמליל חקירה ת/98 עמ' 61). הוא הודה כי עודד בהופעותיו הפומביות את הפעילים לבצע פיגועים בתוך השטחים כנגד הצבא (תמליל חקירה ת/98 עמ' 25, וזכ"ד ת/29 ס' 1, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85).

73. קריאותיו הפומביות של הנאשם לביצוע פיגועים כנגד ישראל תועדו בידי אמ"ן, והוגשו בקלסר ת/3 (כולל הקלטות המקוריות ת/3-א-ב) על ידי ראש חטיבת המחקר באמ"ן, תא"ק [REDACTED] (עמ' 38). בעניין זה יש להתעלם ממסמכים הכלולים בקלסר ת/3, אשר אינם תיעוד של דברים שאמר הנאשם עצמו ברדיו או בטלוויזיה, ושאינו הוקלטו. כתבה עיתונאית או ידיעה אחרת המייחסת לנאשם אמירת דברים כאלה או אחרים איננה קבילה לפי דיני הראיות, בהיותה עדות שמיעה.

באופן כללי ניתן לומר כי מעיון בדברים שאמר הנאשם לכלי התקשורת השונים, עולה בבירור כי הוא מדבר בשם גדודי חללי אלאקצא והתנזים, ועומד בראשם. הנאשם קורא לגופים אלה - לעיתים בצורה ברורה ולעיתים בצורה משתמעת - להמשיך ולבצע פיגועים כנגד ישראל. לאחר כל פעולה של ישראל, הוא הודיע בשם תנועת הפת"ח וגדודי חללי אלאקצא כי הנקמה לא תאחר לבוא (ראה למשל ראיונות בטלוויזיה של אבו דאבי בימים 14.1.02, ו- 15.8.01). למרות טענתו של הנאשם כי התנגד לפיגועים בתוך ישראל, הוא נשמע בראיונות השונים תומך בפיגועים שבוצעו בתוך ישראל, ואף משבח את מבצעייהם (ראה הצדקת הפיגוע בנתניה בראיון לטלוויזיה של אלגזירה ביום 18.5.01, הצדקת הפיגוע בירושלים בטלוויזיה של אלגזירה ביום 9.8.01, ופיגוע נוסף בירושלים אותו הצדיק הנאשם בטלוויזיה "וטן" ביום 31.10.02).

74. במהלך הלווייתו של [REDACTED] ביום 2.10.00, אמר הנאשם בטלוויזיה "וטן" רמאללה: **"חלפו הימים בהם רק אנו מקריבים קורבנות. עלינו לנקום. יש להרוג ישראלים. יש להרוג ישראלים. כן. יש לנו כדורים. יש לנו רובים והם יופנו לעבר הכיבוש"**.

בראיון טלפוני לעיתון "אלשרק אלאוסט" ביום 1.3.01 נשאל הנאשם האם ההתנגדות של הפלסטינאים עלולה להתפתח מאבנים לכלי נשק, והשיב: **"המאבק המזוין הוא חלק מהאינתיפאדה כעת ואין מסתמכים רק על אבנים. מאז החלה האינתיפאדה הצלחנו להרוג מתוכם 66 ופצענו 416 וזהו תוצאה טובה"**.

ביום 29.10.01 התראיין הנאשם לטלוויזיה "וטן" רמאללה, ונשאל מהי תגובתו לשני פיגועים שהתבצעו באותו יום בחדרה ובבאקה אלעירביה, והשיב: **"זכותו של העם הפלסטיני, ולמעשה חובה על לוחמיו, להגיב על התוקפנות כנקמה על מעשי הטבח שהתבצעו בבית רימא, בית לחם וטול כרם. לפיכך מה שארע היום הינו תגובה טבעית של הלוחמים הפלסטינים למעשי הטבח הישראליים"**.

ביום 4.3.02 התראיין הנאשם לעיתון "אלזמאן" היוצא בלונדון, ולדברי הכתב נציאל אלליתיי אמר

הנאשם כי שני פיגועי ההתאבדות (בבית ישראל וליד עפרה) הינם "מסר המופנה לישראלים כדי שיחדלו מתמיכתם בשרון".

לאחר מותו של [REDACTED] ביום 14.1.02 קרא הנאשם לגדודי חללי אלאקצא לבצע פיגועי נקמה כנגד ישראל, וזאת בטלויזיה של אבו דאבי (ת/3 - מיום 14.1.02). כך הודה הנאשם בחקירתו (תמליל שיחה ת/98 עמ' 78).

ביום 19.5.01 שודרה בטלויזיה של "וטן" רמאללה תהלוכה שבראשה עמדו הנאשם ובכיר בחמאס. במהלך התהלוכה דיבר הנאשם ברמקול אל ההמון, והילל את הרוגי האינתיפאדה, וביניהם מבצע הפיגוע בנתניה. כמו כן הבטיח הנאשם להמשיך ולפגוע במתנחלים, ובירך את הפוגעים במתנחלים.

ה. הקשר של הנאשם לפיגועים נשוא כתב האישום

75. בכתב האישום מיוחסת לנאשם מעורבות ב- 37 פיגועים שפורטו בנספח לכתב האישום, ואשר בוצעו על ידי מפקדי השטח ופעילי הטרור שהיו כפופים לנאשם. בסיכומיה התייחסה התביעה אך ורק ל- 21 פיגועים מתוך הנספח שצורף לכתב האישום, ולפיכך גם הכרעת הדין תתייחס אך ורק לאותם 21 פיגועים, שבעניינם הובאו ראיות שלטענת התביעה קושרות את הנאשם לבצועם. ההתייחסות לפיגועים אלה תכלול את הראיות שהובאו לגבי התרחשות הפיגוע עצמו, מי היו מתכנניו ומבצעיו ומה היה הקשר של הנאשם לפיגוע או למתכננים או המבצעים.

(1) רצח טליה ובנימין כהנא ז"ל ליד עפרה

76. ביום 31.12.00 בשעה 06:30, בוצע ירי מן המארב בכביש מספר 60 ליד הישוב עפרה, לעבר מכוניתם של בני הזוג טליה ובנימין כהנא ז"ל וחמשת ילדיהם. כתוצאה מן הירי התדרדרה המכונית לתעלה בצד הכביש. בפיגוע נרצחו בני הזוג כהנא (תעודות פטירה ת/128-א-יב), ונפצעו חמשת ילדיהם (ראה דוחות פעולה של [REDACTED] ת/128-ג-ד, לוחות התצלומים ת/128-ח-ט' שהוגשו ע"י [REDACTED] ושלוש בעדויותיהם בעמ' 121, 127, ותע"צ של רפ"ק [REDACTED] ת/128-ה). בבדיקת מז"פ התברר על פי התרמילים של רובה הקלציניקוב שנתפסו בזירה כי הנשק ששימש בפיגוע זה, שימש גם בפיגוע מספר 6 בנספח לכתב האישום, שבו נרצח אליהו כהן ז"ל ליד גבעת זאב (חו"ד המומחה האורד סילברוטר ת/128-ו-ז).

77. בחקירתו במשטרה הודה [REDACTED] כי הוא היה זה שסיפק את הנשק והתחמושת למפגע שרצח את בני הזוג כהנא ז"ל, [REDACTED] (הודעתו של [REDACTED] ת/149-א) עמ' 4-6, שנגבתה ע"י [REDACTED], על פי עדותו בעמ' 194. בהודעתו הנ"ל סיפר [REDACTED] כי [REDACTED] ביקש ממנו את הנשק (קלציניקוב) והתחמושת לצורך ביצוע ירי לעבר רכב ישראלי ליד רמאללה, ולמחרת דיווח לו על ביצוע רצח בני הזוג כהנא ז"ל, כפי שהסתבר לו מן הדיווח ברדיו.

בענין זה רשאים אנו להתייחס אך ורק לעדותו של אבו [REDACTED] ומצויים אנו להתעלם מן הדברים שאמר לו [REDACTED] לגבי ביצוע הפיגוע, בהיותם עדות שמיעה. לפיכך, אין בפני בית המשפט ראיה קבילה על ביצוע הרצח בנשק שמסר [REDACTED] ל[REDACTED] לכן, גם אין ראיה הקושרת את הנאשם לרצח בני הזוג כהנא ז"ל (הנאשם סיפר בחקירתו כי הכיר את [REDACTED], שנהרג מפליטת כדור - זכ"ד ת/68 סי' 2). אמנם הובאו ראיות למכביר בדבר אחריותו הכוללת והעליונה של הנאשם לפיגועים שנעשו על ידי אנשי הפת"ח בגדה המערבית, בהיותו מי שהנהיג פעילות זו, קרא לביצועה וסייע להוצאתה לפועל באספקת כספים ואמל"ח. ואולם אין ראיה קבילה על כך שהפיגוע הנ"ל אכן בוצע בידי אנשי הפת"ח.

הראיה הקבילה היחידה שיש בעניין זה היא שהנאשם סייע ל[REDACTED] לרכוש נשק ותחמושת לצורך ביצוע פיגועים, כפי שהודו בחקירתם אבו חמיד והנאשם (ראה פרק ג(2) לעיל), וכי [REDACTED] אכן מסר את הנשק שרכש בסיועו של הנאשם ל[REDACTED] למטרת ביצוע פיגוע ירי. מעבר לכך אין בפנינו ראיות.

(2) רצח עקיבא פשקוס ז"ל באזור התעשייה בעטרות

78. ביום 25.1.01 בשעה 18:25 בוצע ירי מן המארב לעבר רכבו של אלעזר עקיבא פשקוס ז"ל באזור התעשייה בעטרות. המנוח נסע ברכב G.M.C., ונורה באקדח קליבר 9 מ"מ (ראה חו"ד מז"פ ת/129). כתוצאה מן הירי נפטר המנוח (תעודות פטירה ת/129-א), והוא נמצא במכוניתו ללא רוח חיים כדקה לאחר הירי (ראה עדותו של [REDACTED] בעמ' 150, דו"ח של [REDACTED] ת/129, ועדותו בעמ' 132). הארוע מתואר גם בתמונות שצולמו על ידי [REDACTED], שצורפו

לתעודת ציבור שהגיש (ת/129ד).

79. הודה בחקירתו כי הוא מסר ל- [REDACTED] ולאדם אחר רכב לצורך ביצוע פיגוע, ולאחר כמה שעות, השניים דיווחו לו כי ירו על יהודי שנסע ברכב G.M.C באיזור עטרות, וכי הוא נפגע מהירי (הודעה ת/165א' עמ' 3, שהוגשה ע"י [REDACTED] בעמ' 184).

[REDACTED] הודה בחקירתו כי ביצע את הפיגוע באיזור התעשייה בעטרות, וירה באקדח אל עבר נהג שנסע ברכב G.M.C ספארי בצבע אפור (כפי שנראה בתמונות ת/129ד' שצולמו לאחר הפיגוע), ולאחר מכן דיווח על כך ל- [REDACTED], שהוא - כפי שאמר [REDACTED] - "נהגו ויד ימינו" של הנאשם (הודעה ת/156ב', שהוגשה ע"י השוטרי [REDACTED] בעמ' 198).

80. אין בידי התביעה ראיה כלשהי הקושרת את הנאשם בצורה ישירה לפיגוע הנ"ל. עם זאת, הובאו ראיות כלליות למכביר לפיהן היה [REDACTED] עוזרו הקרוב של הנאשם, ופעל בידיעתו ותחת חסותו בארגון וביצוע פיגועים. הנאשם הודה כי מימן פיגועים ש- [REDACTED] היה מעורב בהם ותמך בפעולותיו, וכי [REDACTED] היה מדווח לו לאחר ביצוע הפיגועים. הנאשם גם הודה כי מבחינתו [REDACTED] היה האחראי על הפעילות הצבאית באיזור רמאללה, וכי הוא פעל בתיאום עם הנאשם. הנאשם אף הבהיר בחקירתו כי הקשר שלו עם חוליות הטרור נעשה באמצעות [REDACTED] (ראה פרק ג(3) לעיל).

גם [REDACTED] היה מקורב לנאשם, ובתקופה מסוימת אף שימש כשומר ראשו. הנאשם אישר בחקירתו כי [REDACTED] עבד במשרדו והיה תחת אחריותו, באמצעות [REDACTED], והוא ידע שהשניים מבצעים פיגועים כנגד אזרחים באיזור ירושלים (ראה פרק ג(4) לעיל).

גם הנאשם אמר בחקירתו כי הוא רואה עצמו אחראי לפעילותן של החוליות שפעלו עם [REDACTED] - להבדיל מחוליות אחרות - משום ששניים אלו היו קרובים אליו, והוא מימן את פעילותם (ראה סעיף 60 לעיל). הנאשם אף הכיר בכך שבאמצעות הסיוע והנשק שנתן לחוליות אלו הוא רכש השפעה על פעילותן (ראה סעיף 61 לעיל).

כל אלה באים בנוסף לאחריות העל של הנאשם כמפקדם ומנהיגם של כל פעילי הטרור של הפת"ח בגדה המערבית, כפי שהוא עצמו הודה (ראה סעיף 65 לעיל), ובנוסף לעובדה שהנאשם עודד באופן פומבי ופרטני את פעילי הטרור לבצע פיגועים.

השאלה המשפטית הקשה, האם די בכל אלה כדי לבסס אחריות פלילית של הנאשם למעשה הרצח שבוצע בפיגוע זה - כאשר אין כל ראיה הקושרת את הנאשם ישירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(3) רצח הנזיר היווני ציפוקטקיס גרמנוס ז"ל במעלה אדומים

81. ביום 12.6.01 בשעה 22.30 בוצע ירי מן המארב בכביש ירושלים מעלה אדומים, לעבר רכבו הפרטי של הנזיר היווני ציפוקטקיס גרמנוס ז"ל מסוג טנדר פגיו, שנשא לוחית זיהוי ישראלית. מן הירי נרצח גרמנוס ז"ל (תעודת פטירה ת/132א' וחוו"ד פתולוגית של [REDACTED] ת/130ב'). על פיגוע זה העיד [REDACTED] (עמ' 131), שהגיש את דו"ח הביקור הראשוני בזירה ותצלומים (ת/130ג-ד'), וכן הוגשה תע"צ (ת/130ו') על ידי [REDACTED] ממז"פ. התרמילים שנתפסו בזירה נבדקו במז"פ (ראה חוו"ד מומחה של [REDACTED] ת/130ז-ט').

82. הודה בחקירתו כי הוא ביצע את הפיגוע הנ"ל, ותאר את נסיבות ביצועו. הוא סיפר כי פנה אל הנאשם על מנת לבצע פיגוע התאבדות. הנאשם הפנה אותו אל [REDACTED], והורה ל[REDACTED] לתת נשק ל[REDACTED], וכך היה. הנאשם אמר ל[REDACTED] כי התנאים עושה פיגועים נגד הצבא והמתנחלים, ולא פיגועי התאבדות, וכי הוא נותן לו נשק למטרה זו. ואכן, בנשק (קלציניקוב) שקיבל [REDACTED] מ[REDACTED], על פי הוראתו הישירה של הנאשם, הוא ביצע את רצח הנזיר גרמנוס ז"ל כפי שתאר בחקירתו, בהסבירו כי סבר בטעות שמדובר במתנחל (ראה פרק ג) (8) לעיל סעי' 41-42).

83. הנאשם עצמו אישר בחקירתו את דבריו של [REDACTED], ואמר כי הפנה אותו אל [REDACTED] לאחר שביקש להתאבד, ולאחר מכן שמע כי הוא הרג בטעות את הנזיר היווני (סעיף 43 לעיל). לאור כל אלה ברורה אחריותו הישירה והאישית של הנאשם לפיגוע זה.

(4) רצח יניב ושרון בן שלום ז"ל ודודון יוסף סורי ז"ל בכביש 443

84. ביום 25.8.01 בשעה 22.30 נרצחו בני הזוג יניב ושרון בן שלום ז"ל, וכן יוסף סורי ז"ל (אחיה של שרון), שנסעו יחד עם שני ילדיהם במכונית מסוג "פאסאט" בעלת לוחית זיהוי ישראלית, וזאת שעה שנסעו בכביש 443 ליד תחנת דלק "דור אנרגיה" (ראה תעודות פטירה וחוו"ד פתולוגיות ת/131-א-ג').

את תוצאות הפיגוע תארו השוטרים [REDACTED] (עמ' 123, 139, ודוח"ות הפעולה שלהם ת/131-ד-ה', בליווי לוח תצלומים ת/131-ו'). הקליעים שנתפסו נשלחו לבדיקת מז"פ, ונמצא שהם נורו משני כלי נשק: תת מקלע MP5 וקלציניקוב (חוו"ד מומחה ת/131-ז').

85. סיפר בחקירתו כי מסר את רובה ה-MP5 שלו ל[REDACTED], לאחר ש[REDACTED] ביקש זאת עבור החוליה שלו, וכעבור זמן מה, שמע מ[REDACTED], וגם בחדשות, כי חברי החוליה שלו ביצעו פיגוע בו הרגו 3 יהודים ליד בית עור (הודעה ת/165-א' עמ' 2, שהוגשה על ידי [REDACTED] בעמ' 184). גם [REDACTED] סיפר בחקירתו, כי קיבל מ[REDACTED] את רובה ה-MP5 ומחסנית מלאה כדורים, ומסר אותם לשניים מהחוליה שלו: [REDACTED]. השניים סיפרו לו כי ביצעו את הפיגוע ליד בית עור, בו נהרגו 3 ישראלים (הודעה ת/156-ב' עמ' 3, שהוגשה על ידי החוקר [REDACTED] בעמ' 198).

מבצע הפיגוע, [REDACTED], אישר בחקירתו כי הוא ואחר ביצעו את הפיגוע ליד בית עור בכביש 443, בסמוך לתחנת הדלק "דור", כאשר ירה במכונית לבנה מסוג "פאסאט" (ראה התצלומים). הוא ציין כי את הירי ביצע ברובה ה-MP5 שקיבל מ[REDACTED], ושותפו לפיגוע היה מצוייד בקלציניקוב. למחרת שמע [REDACTED] בחדשות כי נהרגו 3 ישראלים כתוצאה מהפיגוע, ודיווח על כך ל[REDACTED]. שהעביר את הדיווח לנאשם (הודעה ת/160-א' עמ' 4-5, שהוגשה על ידי [REDACTED] בעמ' 198). [REDACTED] סירב להשיב על שאלות בעדותו. לפיכך הוכרז כעד עוין והוגשו הודעותיו ת/160-א'-ג'. כמו כן הוגשו כתב האישום, הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו בעניינו (ת/159-א'-ד'). הוא אמר בעדותו אך ורק: "אני סיפרתי מה שהיה ולא רוצה להגיד כלום" (עמ' 73). הורשע בביצוע פיגוע זה.

86. לא הובאה ראיה הקושרת את הנאשם לפיגוע זה, זולת הקשר העקיף של הנאשם, כאמור לעיל, לפיגועים בהם היו מעורבים מקורביו, [REDACTED] (ראה סעיף 80 לעיל). הנאשם סיפק כספים ונשק לחברי החוליות, באמצעות [REDACTED] לשם ביצוע פיגועים, והנשק ששימש בפיגוע זה סופק על ידי [REDACTED]. השאלה האם די בכל אלה כדי לבסס אחריות פלילית של הנאשם למעשי הרצח שבוצעו בפיגוע זה, כאשר אין ראיה הקושרת את הנאשם ישירות לפיגוע, תבחן בפרק המסקנות.

(5) רצח מאיר ויזבווייז ז"ל בכביש מס' 9 בירושלים

87. ביום 15.9.01 בשעה 23:15 נורה מן המארב רכב שנסע בכביש מס' 9 בירושלים, מהגבעה הצרפתית לשדרות גולדה מאיר. ברכב מסוג רנו אקספרס בצבע לבן נהג משה וייס, אשר העיד כי נפגע מכדור הנמצא בגופו עד היום בעמוד השדרה, ואילו בן דודו מאיר וייזבווייז ז"ל נהרג מן הירי (עמ' 138, תעודת פטירה ת/132ב, דו"ח פעולה של [REDACTED] ת/132ג ועדותו של [REDACTED] בעמ' 132, וכן לוח התצלומים ת/132ג). בזירה נתפסו תרמילי רובה שנשלחו לבדיקת מז"פ, ונקבע כי הם נורו, כפי הנראה, מאקדח ומתת-מקלע MP-5, שממנו נורו גם היריות הקטלניות שרצחו שלושה אנשים באירוע מס' 4 הנ"ל (חו"ד מז"פ ת/132ד).

88. [REDACTED] אמר בהודעתו ת/160א עמ' 6, שנגבתה על ידי [REDACTED] (עמ' 198 לפרוטוקול), כי קיבל מ-[REDACTED] אקדח ותת-מקלע MP-5, ונסע עם שניים אחרים ([REDACTED] ברכב עד שהגיע לכביש מס' 9 לכיוון רמות והגבעה הצרפתית. כאשר הבחינו ברכב טנדר מסחרי בצבע לבן, הם פתחו באש לעבר נוסעי הרכב ונמלטו לרמאללה. לאחר האירוע ביקש [REDACTED] מ-[REDACTED] שעבד במשרדו של הנאשם, לדווח לנאשם ול-[REDACTED] על ביצוע הירי. למחרת הוא שמע כי אחד הנוסעים שנפגע מן היריות מת מפצעיו (ראה גם סעיף 85 לעיל בנוגע לעדותו של [REDACTED]). דבריו של [REDACTED] נתמכים בדברים שאמרו [REDACTED] בחקירותיהם (ראה סעיף 85 לעיל).

89. הקשר של הנאשם לפיגוע זה, כמו לפיגוע מס' 4 הנ"ל שבוצע אף הוא על ידי [REDACTED], איננו ישיר, שכן לא הובאו ראיות למעורבותו של הנאשם בפיגוע זה. הקשר העקיף של הנאשם לפיגוע נובע מכך שהוא הוצא לפועל על ידי מקורביו ועוזריו של הנאשם, [REDACTED] שהנאשם אף מימן את פעולותיהם, כולל רכישת כלי נשק. השאלה המשפטית האם די בכל אלה כדי לבסס אחריות פלילית של הנאשם למעשה הרצח שבוצע בפיגוע זה - כאשר אין כל ראיה הקושרת את הנאשם ישירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(6) רצח אליהו כהן ז"ל בפיגוע ירי בכביש 443 ליד גבעת זאב

90. ביום 21.12.00 בשעה 20:30 נורה מן המארב רכבו של אליהו כהן ז"ל, בנוסעו בכביש 443 כקילומטר וחצי מהישוב גבעת זאב (ראה תעודת פטירה ת/133א, חו"ד פתולוגית ת/133ב, ודו"ח מעבדה ניידת מז"פ ת/133ג שעליו העיד [REDACTED] בעמ' 127). על פיגוע זה העיד [REDACTED] [REDACTED], שהיה עד ראיה לפיגוע (עמ' 149). בבדיקת התרמילים שנתפסו בזירה נמצא כי כלי הנשק ששימש לפיגוע היה כפי הנראה רובה קלציניקוב, ששימש גם לביצוע רצח בני הזוג כהנא ז"ל (ראה חו"ד ת/133ד ו-ת/128).

91. סיפר בחקירתו על פעילותה של חולית [REDACTED], שביצעה פיגוע זה (הודעה ת/149א עמ' 10-12, שנגבתה על ידי [REDACTED] : עדותו בעמ' 194). אמר בחקירתו כי סיפק ל-[REDACTED] רובה קלציניקוב ותחמושת שקיבל למטרה זו מ-[REDACTED], וכי אישר ל-[REDACTED] לבצע את הירי בכביש 443 שבו נהרג אליהו כהן ז"ל. עוד סיפר [REDACTED] כי את הפיגוע ביצעו [REDACTED], וזאת על פי מה שסיפר לו [REDACTED] לאחר ביצוע הפיגוע. [REDACTED] לא היה עד במשפט, ואילו חקירתו של [REDACTED], שגם העיד בפנינו, איננה מתייחסת לאירוע זה, והפיגוע הנ"ל לא נכלל בכתב האישום שהוגש כנגד שוויש (ת/157א).

לאור האמור לעיל, יש בידינו אך ורק את עדותו של [REDACTED], לפיה אישר לבצע פיגוע ירי כנגד רכב ישראלי בסוף שנת 2000 בכביש 443 וסיפק נשק לביצועו. אין בפנינו ראיה קבילה לגבי זהות מבצע הפיגוע, ולכן גם אין ראיה קבילה הקושרת את הנאשם לפיגוע באמצעות [REDACTED]

כל שיש בפנינו הן ראיות לפיהן הנאשם סייע ל- [REDACTED] לרכוש נשק ותחמושת לצורך ביצוע פיגועים, וכי [REDACTED] מסר את הנשק שרכש בסיוע הנאשם ל- [REDACTED] למטרת ביצוע פיגועי ירי (זה המצב גם לגבי רצח בני הזוג כהנא ז"ל, שבוצע באותו כלי נשק: ראה פרק ה(1) לעיל).

(7) רצח יואלה חן ז"ל ליד תחנת דלק גבעונים בכביש 443

92. ביום 15.1.02 בשעה 19:55 הגיעה יואלה חן ז"ל ברכב "פיאט אונו" לתחנת הדלק בצומת גבעונים, ולידה ישבה רשל עיני. שני מחבלים התקרבו לעבר רכבה, וירו בשתיים מטווח קצר עשרות כדורים. כתוצאה מן הירי נרצחה יואלה חן ז"ל (תעודת פטירה 134א), ורשל עיני נפצעה בראשה ובכתפה. עד ראיה לאירוע, [REDACTED], העיד כי ראה שני בחורים נמלטים בריצה לעבר הכפר השכן אלג'יב לאחר ביצוע הירי, והוא סייע בחילוץ הנוסעות (עמ' 143). כמו כן תיארו את האירוע רפ"ק [REDACTED] (בעמ' 130 לפרוטוקול ודו"חות ת/134-ב-1, בנוסף ללוח תצלומים ת/134-ב ות-134/2).

93. הפיגוע בו נרצחה יואלה חן ז"ל בוצע בהוראתו הישירה של הנאשם, כנקמה על הריגתו של [REDACTED] יום לפני הפיגוע, ובכך הודה הנאשם בחקירתו. הנאשם סיפר בחקירתו כי הורה למקורבו [REDACTED] לבצע פיגוע נקמה זה, וכי [REDACTED] דיווח לו על ביצוע הפיגוע. הנאשם אף נטל אחריות לביצוע פיגוע זה, וציין כי זו היתה הפעם הראשונה בה ביצע הפת"ח פיגוע בתוככי ישראל (ראה סעיף 66א) לעיל).

דבריו של הנאשם בחקירתו מתיישבים עם הדברים שאמרו בחקירתם [REDACTED] (ראה סעיפים 30 ו-53 לעיל, הודעת [REDACTED] ת/156-ב עמ' 5-6 שעל גבייתה העיד [REDACTED] בעמ' 198, והודעות [REDACTED] ת/165-א עמ' 3 ות/165-ג עמ' 1-2 שעל גבייתן העיד [REDACTED] בעמ' 184). הם תיארו את הפיגוע שבוצע בתחנת הדלק באמצעות ירי לעבר מכונית "פיאט אונו", שבו נרצחה אישה אחת ונפצעה חברתה. [REDACTED], שביצע את הירי, טען כי תחילה החליט שלא לירות בשתיים בהיותן נשים, אך לאחר שהחלו לצעוק ירה עליהן יחד עם חברו טארק. [REDACTED] טען כי ביצע את הפיגוע לפי הוראת [REDACTED], בעוד שהאחרון טען כי [REDACTED] היה יוזם הפיגוע, ולשם כך מסר לו רובה 5 - MP. [REDACTED] טען בהודעתו כי [REDACTED] אמר לו כי דיווח על כוונתו לבצע את הפיגוע לנאשם לפני הביצוע, וכי הנאשם אמר לו שלא יצא לפיגוע זה.

[REDACTED] הסביר כי [REDACTED] היה שומר ראשו ונהגו של הנאשם, ולכן הנאשם חשש לחייו. בשיחה שהתקיימה בין הנאשם לבין [REDACTED] במהלך מעצרו, כאשר הוקלטו ללא ידיעתם, תיאמו השניים גרסאות לגבי פיגוע זה, ו[REDACTED] אמר לנאשם כי הדגיש בחקירתו שהוא הורה על ביצוע הפיגוע מאחורי גבו של הנאשם (תמליל שיחה ת/128-ג עמ' 14, 17). ואולם הנאשם, כאמור לעיל, הודה כי הורה לבצע את הפיגוע, ומכאן ברור כי מקורבו [REDACTED] ניסה לחלצו מן המעורבות הישירה בפיגוע זה, כמו גם בפיגועים אחרים.

(8) רצח 6 אנשים באולם השמחות "ארמון דוד" בחדרה

94. ביום 17.1.02 בשעה 22:45 בוצע פיגוע ירי באולמי "ארמון דוד" בחדרה. המחבל [REDACTED] ירה במאבטח בכניסה לאולם, פרץ פנימה ופתח באש מנשק אוטומטי לעבר קהל החוגגים באירוע בת-המצווה של נינה קרדשוב, עד שכמה מהם השתלטו עליו, והוא נורה למוות (חוו"ד פתולוגית ת/135). כתוצאה מן הירי נרצחו 6 אנשים ועשרות נפצעו, חלקם באורח קשה. הנרצחים הם: בוריס מליחוב ז"ל (תעודת פטירה ת/135-ב), דינה בינייב ז"ל (תעודת פטירה ת/135-ג), אנטולי בקשייב ז"ל (תעודת פטירה ת/135-ד), אבי יודי ז"ל (תעודת פטירה ת/135-ה), אדוארד

בקשיב ז"ל (חו"ד פתולוגית ת/135) ואהרון בן ישראל אליס ז"ל (חו"ד פתולוגית ת/135). עד הראיה [REDACTED] סיפר בעדותו על התרחשות האירוע (עמ' 125), וניתן לראות את האירוע גם במצגת של המשטרה וקלטות שצולמו בעת האירוע (ת/135א, ת/135א-יב). בזירה נתפס רובה סער אם-16 ורימון ששימשו את המחבל (ראה חו"ד ת/135ח-ט ועדותו של רפ"ק [REDACTED] בעמ' 130).

95. [REDACTED] היה אחראי על ביצוע הפיגוע הנ"ל, והוא זה שמסר את הנשק לצורך ביצועו למחבל [REDACTED] (הודעתו ת/172ב, שעל גבייתה העיד [REDACTED] בעמ' 191). כך עולה גם מהודעתו של [REDACTED], שסיפר כי [REDACTED] דיווח לו על ביצוע הפיגוע באולם השמחות בחדרה (הודעה ת/165ד שעל גבייתה העיד רס"ר [REDACTED] מעמ' 171). סיפר כי שמע על ביצוע הפיגוע בטלויזיה בהיותו עם הנאשם, ומיד התקשר ל-[REDACTED] שנטל אחריות על ביצוע הפיגוע.

גם [REDACTED] התייחס בחקירתו לפיגוע זה, והסביר כי אף הוא היה נקמה על חיסולו של [REDACTED], ולכן המפגע יצא מטול-כרם, שבה התגורר [REDACTED] (ת/149ב עמ' 14-15, שעל גבייתה העיד [REDACTED] בעמ' 194).

96. אין כל ראיה ישירה לכך שהנאשם היה מעורב באופן ישיר בתכנון הפיגוע הנ"ל, או ידע על ביצועו מראש. הנאשם טען כי היה שומע דיווח על הפיגועים מ-[REDACTED] רק לאחר ביצועם, ובשיחתו עם המדובב "פלוני 1" אמר כי ידע על הפיגוע רק בדיעבד (דו"ח ת/118 סי' 4 שהוגש על ידי "רוברט"). הקשר העקיף של הנאשם לפיגוע בחדרה נובע מכך שסיפק ל-[REDACTED] כספים ואמל"ח לצורך ביצוע הפיגועים, הלה ראה בו מנהיג ומפקד, ולכן גם דיווח לו לאחר כל פיגוע. הנאשם הודה באספקת כספים ל-[REDACTED] לצורך רכישת נשק, ואמר כי כאשר רצה להבטיח הפסקה של הפיגועים היה פונה בעניין זה גם ל-[REDACTED] (ראה סעיף 23 לעיל). עם זאת, הנאשם לא ראה עצמו אחראי לפעולותיו של [REDACTED] בניגוד לפעולותיהם של [REDACTED] (ראה סעיפים 60 ו-65 לעיל). גם [REDACTED] סיפר בחקירתו כי ביצע את הפיגועים שהוציא לפועל במסגרת תנזים פת"ח, שעליו היה אחראי הנאשם, וכי הנאשם סייע לו במימון הפיגועים ואספקת נשק. הוא ציין כי הנאשם היה ממונה עליו (ראה סעיפים 21-22 לעיל).

השאלה המשפטית האם די בכל אלה כדי לבסס אחריות פלילית של הנאשם למעשי הרצח שבוצעו בפיגוע זה - כאשר אין כל ראיה הקושרת את הנאשם ישירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(9) רצח שתי נשים בפיגוע ירי ברחוב יפו פינת לונץ בירושלים

97. ביום 22.1.02 בשעה 16:20 פתח המחבל [REDACTED] באש מרובה M-16 לעבר עוברים ושבים ברחוב יפו פינת לונץ בירושלים, עד אשר נורה ונהרג. כתוצאה מן הירי נרצחו שרה המבורגר ז"ל ואורה סנדלר ז"ל (תעודות פטירה ת/136ב-ג), ונפצעו עשרות אזרחים. על האירוע העיד [REDACTED] שהרג את המחבל (עמ' 121). כמו כן הוגשה מצגת של המשטרה לגבי האירוע, והוגש דו"ח פעולה של [REDACTED] שהעיד במשפט (ת/136א, ת/136ד והעדות בעמ' 132). נשקו של המחבל נתפס ונשלח למז"פ (ת/136ה ועדותו של [REDACTED] בעמ' 130-134).

98. [REDACTED] נטל בחקירתו אחריות על הוצאתו לפועל של הפיגוע הנ"ל (ראה הודעה ת/165א עמ' 4-5, שעל גבייתה העיד [REDACTED] בעמ' 184). הוא סיפר כי החליט להחדיר מחבל מתאבד לתוך ישראל, ולשם כך נעזר ב-[REDACTED], אשר שלח אליו את המפגע [REDACTED] השניים הכינו את המפגע לפיגוע, לקחו אותו להתפלל, קנו לו בגדים והשיגו עבורו רובה M-16 וכדורים. באותו יום אחר הצהריים שמע אחמד על ביצוע הפיגוע בירושלים.

אין ראיה ישירה הקושרת את הנאשם לפיגוע הנ"ל, והוא אף סיפר בחקירתו כי הוא וערפאת כעסו על [REDACTED] בשל ביצוע הפיגוע (תמליל שיחה ת/98 עמ' 32). מעורבותו העקיפה של הנאשם בפיגועים שביצעו [REDACTED] בעצמם או באמצעות אחרים, בוארה לעיל. השאלה המשפטית האם די בכל אלה כדי לבסס אחריות פלילית של הנאשם למעשה הרצח שבוצע בפיגוע זה - כאשר אין כל ראיה הקושרת את הנאשם ישירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(10) פיגוע ירי בשכונת נוה-יעקב בירושלים בו נהרגה השוטרת גלית ארביב ז"ל

99. ביום 25.2.02 בשעה 18:25 בוצע פיגוע ירי על ידי מפגע בודד חמוש ברובה M-16 ורימון יד בכביש הראשי של שכונת נוה-יעקב בירושלים. מעדותו של עד הראיה, השוטר [REDACTED], עולה כי המחבל פתח באש לעבר כלי רכב שנעו בכביש, וכן לעבר אזרחים ושוטרים שהגיעו למקום. בניידת המשטרה של [REDACTED] ישבה גם השוטרת גלית ארביב ז"ל, אשר הסתערה על המחבל באקדח שלוף. המחבל רצח בירות את השוטרת ארביב ז"ל (תעודת פטירה ת/137), פצע קשות את השוטר גרפילד, שנותר נכה עד היום, ואת השוטר [REDACTED]. רימון שהשליך המחבל לא התפוצץ (ראה עדותו של גרפילד בעמ' 127, עדותו של רפ"ק [REDACTED] בעמ' 132 והדו"חות והצילומים שהגיש ת/137, וכן המצגת ת/137א ולוח התצלומים ת/137). נשקו של המחבל, הרימון שלא התפוצץ ותרמילי הכדורים שירה נתפסו והועברו לבדיקת מז"פ (עדות רפ"ק עמי לייפר בעמ' 130, חו"ד של [REDACTED] ת/137-ה וחוו"ד של [REDACTED] ת/137).

100. המחבל שנתפס במהלך הפיגוע הוא [REDACTED] כפי שאמר [REDACTED] בהודעתו ת/149 בעמ' 11-12 (שהוגשה על ידי [REDACTED] בעמ' 207). סיפר כי בעת שהוא ואחיו, [REDACTED] צפו בפיגוע הנ"ל בנוה-יעקב בטלוויזיה, הזכיר לו אחיו כי המפגע [REDACTED] היה בביתם יום לפני כן, ו[REDACTED] אמר כי הוא זה שמסר ל [REDACTED] רובה M-16 וכדורים, ושילח אותו לפיגוע לאחר שצילם קלטת וידאו שהראה לאחיו [REDACTED] לאחר הפיגוע. חלום אמר לאחיו [REDACTED] כי קיבל את הנשק ואת המפגע [REDACTED] מ [REDACTED]. הביע בהודעתו הנ"ל כעס על כך, בהסבירו שפיגוע זה עלול לסבך את הנאשם, בשל קרבתו ק [REDACTED], כאשר הסתבר שהמפגע נותר בחיים ויחקר בידי השב"כ.

עוד סיפר [REDACTED] בהודעתו הנ"ל, כי יאסר ערפאת הזמין למשרדו את הנאשם ואת [REDACTED] בעקבות הפיגוע; [REDACTED] ברח, והודיע ל [REDACTED] שיתכן שעומדים לעצור את הנאשם בגלל הפיגוע הנ"ל. הנאשם אמר ל [REDACTED] לאחר מכן, כי הסביר לערפאת שבאותו שלב לא היתה הוראה על הפסקת אש, וכי הוא - הנאשם - עומד מאחורי אנשיו כל עוד ערפאת לא יוציא הוראה נשיאותית להפסקת הפיגועים. גם סיפר בהודעתו כי א [REDACTED] הודה בפניו כי מסר את הנשק לאחיו של [REDACTED], לצורך ביצוע הפיגוע בנוה-יעקב.

101. מן הדברים האמורים לעיל עולה כי [REDACTED] לא נטל חלק בתכנון ובהוצאה לפועל של הפיגוע הנ"ל, ומי שעשו זאת היו אחיו [REDACTED] ו [REDACTED], שהיו עדים במשפט. [REDACTED] הורשע על פי הודאתו בשורה של מעשי טרור, כולל אחריותו לביצוע הפיגוע הנ"ל בנוה-יעקב (ראה פרט 13 בכתב האישום המתוקן ת/161א, ופסק הדין ת/161ב). סיפר על אחריותו לפיגוע הנ"ל, כמפורט לעיל, בהודעותיו ת/162א-ב, שנגבו על ידי [REDACTED] (עדותו בעמ' 194) ורס"ר [REDACTED] (עדותו בעמ' 184).

[REDACTED] סיפר בהודעותיו הנ"ל (ת/162א עמ' 6-9, ת/162ב עמ' 2-4) כי הכין את [REDACTED] לביצוע הפיגוע, ארגן לו מסיע ומסר לו רימון רסס ורובה M-16 עם כדורים. בעת שהכין את [REDACTED] לפיגוע, הגיע [REDACTED] ובירר כיצד מתקדמים העניינים בעניין תכנון הפיגוע; [REDACTED] רצה שהפיגוע יעשה במקום הומה אדם בירושלים, אך לבסוף סוכם שהוא יבוצע בצפון ירושלים

בשל המחסומים, ו[REDACTED] אישר זאת.

102. [REDACTED] אישר בחקירתו את הקשר שלו לפיגוע בנוה-יעקב. בהודעתו ת/165 א סיפר כי [REDACTED] שלח אליו את המפגע [REDACTED] לצורך ביצוע הפיגוע בנוה-יעקב, ואז הפנה את [REDACTED] אל [REDACTED] כדי שייסייע לו להיכנס לירושלים (הודעה ת/165 א עמ' 6, שנגבתה על ידי [REDACTED] לפי עדותו בעמ' 184). גם [REDACTED] כמו חברו [REDACTED], סיפר בחקירתו על כך שבעקבות הפיגוע זומן יחד עם הנאשם למשרדו של ערפאת; הנאשם שאל אותו אם הוא אחראי לפיגוע, [REDACTED] השיב בחיוב, ושמע מהנאשם שערפאת כעס על ביצוע הפיגוע (הודעה ת/165 א עמ' 5 שנגבתה על ידי רס"ן [REDACTED] לפי עדותו בעמ' 184).

103. לאור האמור לעיל מתכנני הפיגוע היו [REDACTED] בעת פגישתם של [REDACTED] והנאשם בחקירה, כאשר הוקלטו ללא ידיעתם, חזר אחמד כמה פעמים והדגיש בפני הנאשם כי סיפר בחקירתו שהנאשם שמע על הפיגוע הני"ל רק לאחר הביצוע (תמליל שיחה ת/127 א עמ' 4, 11).

אין ראיות הקושרות את הנאשם לפיגוע זה בצורה ישירה, זולת הקשר הנובע ממעורבותו הכוללת והעקיפה בפיגועים שתכננו וביצעו [REDACTED], כמבואר לעיל (ראה סעיפים 80, 86 ו 96 לעיל). לא לחינם זימן יאסר ערפאת את [REDACTED] לבירור לאחר ביצוע הפיגוע הני"ל, שכן גם הוא סבר שהנאשם הוא הכתובת לטענות בענין. השאלה המשפטית האם די בכל אלה כדי לבסס אחריות פלילית של הנאשם למעשה הרצח שבוצע בפיגוע זה - כאשר אין כל ראיה הקושרת את הנאשם ישירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(11) רצח גד רג'ואן ז"ל במפעל בשקביץ בעטרות

104. ביום 27.2.02 בשעה 06:30 נרצח גד רג'ואן ז"ל במפעל "קפה בשקביץ" באיזור התעשייה בעטרות, על ידי [REDACTED] שהועסק בעבר במפעל (תעודת פטירה ת/138 א וחוו"ד פתולוגית ת/138 ב). [REDACTED] שהיה במקום סיפר כי כאשר שמע את היריות ראה אדם נמלט מן המקום, וגד רג'ואן שכב על הרצפה וביקש להזעיק עזרה (עמ' 146).

גד רג'ואן ז"ל נפטר כתוצאה מן הירי, ומותו נקבע במקום (ראה דו"ח פעולה ת/138 א ועדותו של [REDACTED] בעמ' 132, וכן דו"ח המעבדה הניידת שרשם [REDACTED] ת/138 ד ועדותו בעמ' 131). תצלומי זירת האירוע הוגשו כמוצגים ת/138 ד ו-138 א, על ידי [REDACTED] בעדויותיהם. הרצח בוצע באמצעות אקדח (חוו"ד ת/138 ה), שכמה קליעים שנורו ממנו פגעו פגיעות קטלניות בגופו של המנוח (חוו"ד ת/138 ב).

105. [REDACTED] סיפר בהודעתו ת/149 ב (עמ' 25-28) כי פנה אליו [REDACTED] שסיפר לו כי עבד במפעל של משפחת רג'ואן, וביקש לבצע פיגוע יחד עם אדם בשם [REDACTED]. השלושה ישבו ותכננו את הפיגוע, וא [REDACTED] נתן לכל אחד מן השניים אקדח. כעבור 20 דקות דיווח [REDACTED] ל [REDACTED] על ביצוע הפיגוע, ו [REDACTED] סיפר כיצד ירה למוות ברג'ואן ז"ל. התקשר למשטרה ונטל אחריות על ביצוע הפיגוע בשם גדודי חללי אלאקצא (הודעתו של [REDACTED] הוגשה על ידי [REDACTED] בעמ' 194).

106. מן האמור לעיל עולה כי לגבי פיגוע זה אין ראיה ישירה לגבי זהות מבצעו, שכן הדברים שנאמרו ל [REDACTED] על ידי [REDACTED] שלא העיד בפנינו הם בבחינת עדות שמיעה לא קבילה.

ואולם, ניתן לקבוע על פי ראיות נסיבתיות חד-משמעיות כי הפיגוע בוצע על ידי [REDACTED] בסיועו ובאישורו של [REDACTED]. כפי שסיפר אבו חמיד בעדותו. [REDACTED] סיפר כי [REDACTED] הודיע לו שהוא יוצא לבצע פיגוע במפעל של משפחת רג'ואן בו עבד בעבר, ולצורך כך הוא צייד

אותו באקדח; זמן קצר לאחר מכן דיווח לו [REDACTED] על כך שירה למוות בגד רגיואן ז"ל, והוא אכן נרצח ביריות אקדח.

אין ראיות הקושרות את הנאשם לפיגוע זה בצורה ישירה, זולת הקשר הנובע ממעורבותו הכוללת והעקיפה בפיגועים שתכנן וביצע [REDACTED], כמבואר לעיל (ראה סעיפים 27, 65-60 לעיל). השאלה המשפטית האם די בכל אלה כדי לבסס אחריות פלילית של הנאשם למעשה הרצח שבוצע בפיגוע זה - כאשר אין כל ראיה הקושרת את הנאשם ישירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(12) הפיגוע במסעדת "סי פוד מרקט" בתל אביב

107. ביום 5.3.02 בשעה 02:30 בוצע פיגוע במסעדת "סי פוד מרקט" בתל אביב על ידי המחבל [REDACTED], שהגיע למקום חמוש ברובה M-16, רימוני יד וסכין. את האירוע תיארו עדי הראיה [REDACTED] (עמ' 148) ו[REDACTED] (עמ' 129) שנכחו במסעדה בעת הפיגוע. המחבל פתח באש עם הרובה שבידו לעבר היושבים במסעדה, עד אשר ארע מעצור בנשק, ורימוני היד שהשליך לא התפוצצו. בשלב זה החל חסונה לדקור אנשים, כולל השוטר רס"ר סלים בריכאת ז"ל שניסה להפסיק את מסע הירי ונדקר למוות בידי המחבל. בפיגוע נרצחו פרט לרס"ר בריכאת גם יוסף הבי ז"ל ואליהו דהן ז"ל (ראה חו"ד פתולוגיות ת/139-ב עד ת/139-ד). רבים אחרים נפצעו. המחבל עצמו נורה ונהרג בפיגוע, והתברר כי מדובר ב[REDACTED] (חו"ד פתולוגית ת/139-א, ובדיקת ד.נ.א. ת/139-ז).

תוצאות הפיגוע נראות בלוח התצלומים ת/139 שהוגש על ידי השוטר [REDACTED] (עמ' 151), וכן במצגת שהכינה המשטרה (ת/139-א) [REDACTED] הגיש גם דו"ח פעולה שרשם במקום, והוא זה שתפס את סכיניו של המחבל המגואלת בדם, קליע מרוסק, תרמילים, כדורים ורובה M-16 (ת/139-ה). הנשק נתפס והובא לבדיקת מז"פ (ת/139-ח, ועדותו של [REDACTED] בעמ' 130).

108. הפיגוע ב"סי פוד מרקט" בוצע על ידי [REDACTED] והוא תוכנן על ידי [REDACTED], כפי שסיפר [REDACTED] בחקירתו (ראה סעיף 29 לעיל). גם אחיו של [REDACTED] היה מעורב בפיגוע, כפי שסיפר בחקירתו (ראה סעיף 55 לעיל), ואף הוא קושר את [REDACTED] לתכנונו. סיפר בחקירתו כי המפגע [REDACTED] נשלח אליו על ידי [REDACTED] והוא נתן לו כסף, קנה לו בגדים ודאג לכך שיהיה מי שיסיע אותו לישראל לצורך ביצוע הפיגוע [REDACTED]. הוא דיווח לנאשם בטלפון כי הפיגוע יוצא לדרך, והנאשם אמר כי איננו מעוניין שהפיגוע יתבצע בתוך ישראל. עוד סיפר [REDACTED] כי לאחר הפיגוע אמר לו הנאשם להודיע ל[REDACTED] שלא ליטול אחריות על הפיגוע בתקשורת קודם שישוחח על כך עם הנאשם (ראה סעיף 29 לעיל).

במהלך שיחה שהתקיימה בין הנאשם לבין [REDACTED] בעת מעצרו, כאשר הם הוקלטו ללא ידיעתם, טרח [REDACTED] להדגיש בפני הנאשם כמה פעמים כי הוא אמר שרק שוחח עם הנאשם בטלפון לאחר הפיגוע, והוסיף: "תזהר, אני לא הייתי איתך, אני לא הייתי איתך, דיברתי איתך בטלפון" (תמליל שיחה ת/127-ג עמ' 4-5, 11). השניים תיאמו עמדות לגבי חקירתם בנקודה זו.

גם [REDACTED] סיפר בחקירתו על מעורבותו בפיגוע (הודעה ת/149-ב עמ' 6 שהוגשה על ידי רס"ר [REDACTED] בעמ' 194). הוא סיפק לצורך הפיגוע רימוני יד וכדורים לרובה M-16, כאשר ראה את [REDACTED] מצויד ברובה M-16 לפני צאתו לפיגוע. כאשר דווח בלילה על הפיגוע, ועל כך ש[REDACTED] דקר למוות שוטר, נזכר [REDACTED] כי [REDACTED] (אחיו של [REDACTED]) נתן למפגע את הסכין, והסביר לו להשתמש בו אם יהיה לו מעצור בנשק.

כך גם אמר בחקירתו [REDACTED] (הודעתו ת/162-ג עמ' 9, שהוגשה על ידי [REDACTED] בעמ' [REDACTED]).

194, והודעה ת/162 ב עמ' 4 שהוגשה על ידי [REDACTED] בעמ' 184). סיפר כי הוא אמן את [REDACTED] בשימוש ברובה M-16. [REDACTED] (אף הוא אח של [REDACTED]) סיפר בחקירתו על כך שליווה את המפגע לתל אביב, והשיג רכב עבור הפיגוע (הודעתו ת/182, שהוגשה על ידי רס"ר [REDACTED] בעמ' 182).

109. הנאשם קשור בצורה עקיפה לפיגועים שתכננו והוציאו לפועל [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], כפי שפורט לעיל. ואולם, ככל שמדובר בפיגוע במסעדת "סי פוד מרקט", שתוכנן והוצא לפועל על ידי שלושה, אחראי הנאשם גם באופן אישי לביצועו. נושא אחריותו של הנאשם לפיגוע זה פורטה לעיל (ראה סעיפים 29, 55 ו-66 (ג) לעיל). הנאשם הודה בחקירתו כי אישר לא [REDACTED] את ביצוע הפיגוע הנ"ל לפני הוצאתו לפועל, אם כי נתן הנחיה שהפיגוע יבוצע בשטחי יהודה ושומרון ולא בתוך ישראל. כך גם עולה מן הדברים שאמר [REDACTED] בחקירתו.

(13) פיגוע ירי במלון "ג'רמי" בנתניה

110. ביום 9.3.02 בשעה 20:25 נכנסו שני מחבלים למלון "ג'רמי" בנתניה, כשהם חמושים ברובי M-16 ורימוני יד. השניים השליכו רימוני יד וירו על עובדי אורח ותיירים. את האירוע תיאר עד ראיה שכונה [REDACTED], שהיה מפקד צוות ביחידת "אלמוג" של מג"ב. כאשר שמע את היריות הוא הגיע למלון בתוך 30 שניות, נתקל בפצועים בשעה שעדיין נמשכו היריות. [REDACTED] פתח במרדף אחרי המחבלים, ושניהם אותרו במדרגות של קניון הנמצא בסביבה, נורו ונהרגו (ראה חו"ד פתולוגית של המחבל שאדי נגימי ת/140, וכן חו"ד של המחבל השני ת/140 ט). [REDACTED] אישר בעדותו כי למרבה הצער חלק מן הנפגעים היו מאש אנשי מג"ב (עמ' 117-118). בפיגוע נרצחו התינוקת אביה מלכה ז"ל וישראל יחיאל ז"ל (ראה טופס הודעה על פטירה ת/140 ב).

[REDACTED] הגיש דו"ח ביקור טכנאי מז"פ בזירת הפיגוע, המתאר את תוצאותיו ואת הממצאים בזירה (ת/140 ועדותו בעמ' 118), ותצלומים מהזירה (ת/140). חו"ד של מחלקת החבלה של המשטרה קבעה כי למלון הושלך רימון יד שהתפוצץ (ת/140). מהדו"ח של רס"ר [REDACTED] עולה כי במקום נתפסו שני רובי M-16 ששימשו את המחבלים (ראה גם עדותו של רפ"ק [REDACTED] בעמ' 130).

111. סיפר בחקירתו כי הוא הוציא לפועל את פיגוע הירי הנ"ל בנתניה, שבוצע על ידי שני אנשים ששמותיהם לא היו ידועים לו. השניים נשלחו אליו על ידי פעיל טרור אחר [REDACTED] [REDACTED], ו[REDACTED] ארגן את הסעתם של השניים באמצעות [REDACTED], ואף מסר ל [REDACTED] שני רימונים ושני רובי M-16. כמה שעות לאחר שהשניים הוסעו לבאקה אל שרקיה, משם נכנסו לישראל ברגל, שמע [REDACTED] בטלויזיה על הפיגוע במלון בנתניה. הוא התקשר לכלי התקשורת ונטל אחריות על ביצוע הפיגוע (הודעתו של עו"ס ת/174 ב עמ' 5, שהוגשה על ידי [REDACTED] בעמ' 191).

גם בפיגוע זה ניתן לקבוע על פי ראיות נסיבתיות חד-משמעיות כי [REDACTED] עומד מאחורי הפיגוע הנ"ל, אשר בוצע זמן קצר לאחר שצייד את המחבלים ברובי M-16 ורימונים, והסיעם לנקודה על הקו הירוק הקרובה לנתניה. הפיגוע אכן בוצע על ידי שני מחבלים שהיו מצוידים ברובי M-16 וברימונים, כמה שעות לאחר ש [REDACTED] ארגן את הסעתם לנתניה, ומכאן ברור שזה הפיגוע עליו דיבר [REDACTED] בחקירתו.

אין ראיות הקושרות את הנאשם לפיגוע זה בצורה ישירה, זולת הקשר הנובע ממעורבותו הכוללת והעקיפה בפיגועים שתכנן וביצע [REDACTED] (ראה סעיף 96 לעיל). השאלה המשפטית האם די בכל אלה